

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Memoriale Vitae Domini Et Salvatoris Nostri Iesv Christi

Alfonso <de Madrid>

Coloniae, 1608

Contemplatio diei Mercurij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48900](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48900)

magnum solatium capere, ex consideratione extremę paupertatis, quã vident & contemplantur in eximijs & heroicis hisce personis, DEI matre ac filio.

Quod si quis dubitans interroget, cuius ergo fuerint animalia, quę (secundum communiorem & iam receptam cõtemplationem) Christum Redemptorem in præsepio iacentem venerati fuere. Respondent Doctores contemplatiui, illa aliorum qui similiter in idem stabulum, propter diuersorij inopiam, aut numerorum difficultatem diuerterant, esse potuisse.

*CONTEMPLATIO
diei Mercurij.*

HAC die considerabis, quomodo tenellus infans octauo die, in delicata & admodum sensibili carne sua, circumcisionem pati voluerit: ad quam licet obligatus neuiquam foret, attamen vt amorem & charitatem suam im-

men.

mensam vniuerso mundo pateface-
ret, voluit pretiosum sanguinem su-
um fundere in signum & arrhabo-
nem solutionis nostri litri, & vt nos
ab obligatione molestæ huius cir-
cumcisionis eximeret.

II. Considerabis infantem hunc
sicuti, nobilissima erat complexio-
ne, ita quoque carnem habuisse ad-
modum sensibilem, ideoque in cir-
cumcisione acerrimos dolores ex-
pertum fuisse.

III. Expendes tecum, quomodo
tertiodecimo post sacram suam Na-
tiuitatem die, ad sui cognitionem &
amorem gentes vocauerit, quarum
primitiæ fuere tres illi Reges, qui ab
Oriente, adorandi eius causa, mole-
stum iter susceperant. Vbi notabis,
fidem, deuotionem & humilitatem
horum Regum, qui ex longinquis
terræ finibus venerunt, vt Regi quem
sola fide cognouerant, adorationis
exhiberent obsequium: nec timent
in alieno Regno alium Regem que-
rere, in præiudicium & offensionem
eius, qui Regno illo potiebatur. Nō
etiam

etiam mundi iudicium sequentes, scandalizantur, ex loci vilitate, rerum omnium penuria, matris tenuitate: sed oculis integræ fidei excellentiam & maiestatem illius contemplantes, magna cum reuerentia & deuotione adorant: & adorationi munera iungentes, aurum, thus & myrrham offerunt, mysticis hisce muneribus, qualem de maiestate illius per firmam fidem, haberent opinionem, contestantes. Auro enim profitebantur, se credere ipsum esse Regem. Thure quod soli Deo offertur, ipsum esse Deum. Myrrha verò, qua mortuorum corpora perunguntur, ipsum nostri causa factum esse mortalem.

Posses hoc loco etiam contemplari, quam eximia cum gratia & prouidentia instructi fuerint & informati de altissimis nostræ fidei mysterijs, per sacratissimam Virginem: ad hæc quomodo Angelica apparitione admoniti fuerint, ne ad Herodem reuerterentur; quantas item gratias sancti Reges Deo retulerint, quod ipsos

ipſos lumine fidei illustrare dignatus fuisset : quam denique eximio cum feruore, omnibus in locis per quæ iter agebāt, ſpeciatiim in Regnis & nationibus ſibi ſubditis, Chriſti fidem annunciauerint & publicaerint.

IV. Considerabis, quomodo quadageſimo die precioſiſſimus puer in templum fuerit oblatuſ, & ſecundum legis præſcriptum redemptuſ: quomodo item B. Virgo rite Purificationem ſuam compleuerit : quantumq; ex ſancti Simeonis vatiſ, quã filij eiſ amantiffimi paſſionem ac mortem prophetico ſpiritu prænunciabat, dolorem ac mœſtitiã conceperit.

V. Contemplaberis, quomodo impiuſ Rex Herodeſ, cum ſe à tribuſ Magiſ deluſum animaduerneret, puerum innocentem ſæuo furore inquirerit non ad adorandum, ſed ad perdendum. Cùm autem certò quiſnam iſ eſſet agnoſcere, & inter tot pueroſ illum diſcernere nõ valeret, omneſ pueroſ in Bethlehem & finibuſ eiſ

b

edicto

edicto feroci, trucidari iussit. Quo-
modo adhuc S. Ioseph Angelica vo-
ce admonitus (Gabrielem Angelum
Doctorem contéplatini fuisse, aiunt)
pretiosissimam Virgine cum tenel-
lo infante in Aegyptum abduxerit.
Multa hic se offerunt contemplan-
da. Labor ac molestia itineris, eo
quod vastæ ac inhabitatæ solitudi-
nes ipsis peragrandæ fuerint: teneri-
tudo Beatissimæ Virginis: paupertas
quam in Aegypto per integrum se-
ptennium perpessi fuere, aliâq; mul-
ta exilio huic tam sæuo ac molesto
connexa: quæ si debito modo expé-
dantur, etiam durissimos animos ad
pietatem & compassionem mouere
possint.

V. Elapso septennio, per eiusdem
Angeli à quo prius de fuga moniti
fuerant, reuelationem, reuersi sunt
in Galilæam: vbi Christus à septi-
mo ad duodecimum vsque annum,
sine vlla sui manifestatione mora-
tus est. Anno ætatis suæ duodecimo,
cum ad templum Hierosolymita-
num cum Iosepho patre putatio,
& san-

& sanctissima Matre sua ascendisset, ipsis ignorantibus, & eum in aliorum cognatorum societate esse putantibus, Hierosolymis ad Doctores & legis peritos, in rebus diuinis per interrogationes, ac responsiones suas informandos remansit.

Hic contemplari, & animo sentire poteris tristitiam & animi merorem, quem caelorum Regina triduo illo, quo dilectissimi Filij sui praesentia orbata fuit, persensit. Necessitatem praeterea quam eo tempore sanctissimus ac tenellus puer passus est. Nam uti S. Bernardus contemplatur, coactus fuit Agnus sine macula, per plateas ostiatim cibum emendicare, ut caeteri pauperes, haecenus enim enutritus & altus fuerat labore manuum Gloriosissimae Matris suae, quae (uti Sanctus Hieronymus testis est,) suam & dilectissimi Filij vitam, colo & fuso sustentabat.

Peracto diuino officio, quod in templo celebrabatur, & finitis collationibus & disputationibus, quas cum

b 2 Docto-

Doctoribus sicut & alij pueri ingeniosi, at subtiliore spiritu, gratia maiore, & sapiētia profundiore instituerat, per plateas, instar aliorum pauperum & peregrinorum, cibum ostiarim emendicabat. Quis hic ei se iungere, illius uti contubernio, atque panis fragmentis quæ sanctus puer emédicata, in sinum suum con-gesserat, ab eo satiari merebitur? Quis eum his diebus hospitio excipiet?

Particeps hic esto, molestiarum, dolorum & angustiarū Beatiss. Virginis, quā contemplatiui aiunt, maximum his tribus diebus mœrorem ex eo sensisse, quod secum cōsideraret necessitatem, quam Sanctus puer in absentia sua passurus esset. Nam cogitare quod defunctus, aut ab Archelao Herodis filio, qui tum Hierosolymis imperabat, comprehensus esset (ut nonnulli Doctorum sibi persuadent) aut quod cælos vsque ad passionis suæ tempus, repetij sset, nō contentus videlicet, ea societate qua in mundo utebatur, (ut alij contem-
plan-

plantur) non videtur aded cōforme,
iudicio tam excellenti & illumina-
to, cuiusmodi erat Beatiss. ac perfe-
ctissimæ Virginis.

VI. Considerabis, quid cor mater-
num senserit, quando illum in me-
dio Doctorum sedentem vidit ac re-
perit: quàm suauiter eum reprehen-
derit: quàm deniq; obedienter Chri-
stus matrem suam Sanctissimam, &
Iosephum patrem putatitium secu-
tus, & quàm humiliter eis subiectus
fuerit ad annum vsque trigessimum,
vti S. Euangelium testatur.

Hoc autem suo silentio vti mellis-
suus Doctor S. Bernardus ait, maio-
rem nobis dedit instructionē, quam
prædicando. Demonstravit enim ex-
emplo, ea quæ in nobis eximia sunt,
ad nostræ humilitatis custodiam si-
lentiō esse tegenda & occultanda:
nam secundum S. Ambrosij admoni-
tionem, deprædari cupit, qui thesau-
ros suos palàm ostentat. Quapro-
pter assumamus nobis hoc ad morū
nostrorum instructionē, (iuxta Do-
ctorum citatorum doctrinam, & Re-

b 3 dem

demptoris nostri exemplum) vt gratias spirituales, quæ à DEO nobis impertita fuerint, non publicemus maximè ad gloriam & utilitatem nostram: sed ea ad humilitatis conseruationem, quam maximè certemus.

Si adhuc profundius mysteria præfata rimari, & contemplari uoluerimus, occurret nobis in eis aliquid secundùm Sanctorum doctrinam, notatu dignissimum: nimirum. Quando in Sacris scripturis aliquid legimus, quod non ita conueniens & conforme uideretur humanæ prudentiæ, utrum, tanquam si omnia signa, quæ metallorum inuestigatores in thesauris inquirendis, in quibus omnem suam collocant industriam, statuunt, cereremus, talia dicta vel facta Sacrarum literarum diligentius & acrius rimemur, & penetremus per contemplationem, quoadusque inueniamus in eis thesaurum doctrinæ spiritualis in illis latentem. Nam Sacræ literæ & actiones CHRISTI redem-

redemptoris nostri, tantæ sunt excellentiæ, vt omné humani spiritus sublimitatem & viuacitatem, vti S. Augustino affirmante, superent, ita vt ingenium nostrum, quantumuis acutum & acre sit, non habeat in talibus actionibus iudicandi potestatem, sed necessè tantummodò habeat instructione. Quod etiam Sanctus Paulus consulit, quando ad Corinthios scribens, ait: *Qui vult inter vos sapiens esse, fiat stultus, vt sit sapiens*, id est, non imitatur ita humanæ prudentiæ, vt illa ipsi occasionem præbeat doctrinæ Euangelicæ, id est, Redemptoris nostri & Sactorum Apostolorum iussis, & consilijs non obtemperandi: quædam enim in illis sunt, eaque non pauca, quæ regulis & legibus quas humana sapientia probas existimat, contraria esse videntur.

Mundus enim diuites beatos æstimat: at S. Euangelium contra beatos censet esse pauperes. Mundus magnam reputat esse infœlicitatem ac pudoré iniuria aliqua affici,

& eam sine vindictæ cupiditate placidè sustinere: at S. Euangelium beatos pronunciat pacificos, qui iniuria accepta ultionem non quærunt. Mundus beatos censet eos, qui apud magnates & principes in honore atque existimatione sunt, at S. Euangelium eos qui persecutionem patiuntur piuris faciendos esse affirmat, & sic de pluribus alijs. Ex quibus liquidò patet, sapientiam humanam & communem, legibus ac decretis diuinæ sapientiæ directè repugnare. Reuertamur modo ad propositum: Sic etiam possemus existimare (secundùm humanam prudentiam) inconueniens, & indignum esse, quod tantus Princeps, in cuius natiuitate omnia latantur & festum diem agunt, ad cuius iussione[m] substantiæ spirituales, Angeli & stellæ, partim ex proximis, partim ex procul distitis nationibus, Pastores ac Magos accersunt; à Magis qui ad eum adorandum, ac pro Domino ac Rege suscipiendum venerant, in vili pauperissimo stabulo, nullo celebri comitatu

stipa

stipatus, tenuibus panniculis inuolutus, atque à Parentibus, secundum mundi iudicium, infimæ cōditionis prognatus reperiatur. Poterat enim hoc aliquam sanctis hisce Regibus adferre dubitationem, vt, iuxta S. Ioannis Chrystostomi sententiam, dicerent. Si Rex est, vbi sunt insignia & apparatus regij? Nihil horum hoc in loco intuemur.

Ita quod DEVS voluerit Beatissimam Virginem MARIAM & S. Iosephum, ambos sanctissimos nullique culpæ affines, tantam molestiam & laborem perpeti, propter metum ac furorem crudelis Tyranni in regiones ignotas ad populos sceleratos, & idolorum cultui deditos, quales erant AEGYPTIJ, profugere, per loca deserta & inhabitata, qualia nonnulla in eo itinere, quod ex Iudæa in AEGYPTUM, quorum ab inuicem distantia secundum Cosmographos, est, feruoribus, ducentarum leucarum, ducit, cernuntur, iter agere, in eo itinere in manus latronum, vti Sanctus Anselmus con-

b s   tem

templatur, incidere, atque inter tam barbaras nationes, tanquam peregrinos conuersari voluerit: possemus putare id esse ab omni pietate alienum, præsertim cum hæc DEVS facilè sola voluntate potuisset auertere.

Eâdem ratione, quod ille qui venerat vt esset lumen mundi, & viam ad cœleste regnum ducentem demonstraret, vti ex Sancto Evangelio discimus: quasi otiosus (secundùm mundi opinionem,) bonam vitæ suæ partem traduxerit, ita vt in nulla Canonica scriptura legatur, eum post duodecimum annum vsque ad trigesimum, quicquam egisse aut dixisse, quod ad officium suum pertineret, videri posset rationi esse valdè dissentaneum, præsertim si attendamus in cœlesti hoc Doctore ingenium prorsus acutissimum, & perfectissima charitate acornatum: sed ita videbitur illis, qui sacra hæc mysteria leuiter tantummodo, & superficiei tenus percusserint.

illi

DIEI MERCVRII. ✠

Illi autem qui ea penitus introspe-
xerint, & attentiori consideratione
secum expendierint, inuenient in il-
lis pretiosas margaritas & appara-
tum thesauri alicuius opulentissi-
mi, id est, doctrinas & instructio-
nes coelestes, quibus animæ eorum
in omnibus humanis actionibus in-
struantur & locupletentur. Vo-
luit enim à tribus Magis in vili tu-
gurio sine famulorum frequentia
comitatus, & sine vilo fastu, vilissi-
mis panniculis inuolutus, non si-
ne singulari DEI Patris prouiden-
tia reperiri, vt hac ratione manife-
stè omnibus daretur intelligi, Re-
gem recens natum, nihil habere
commune cum Regibus terrenis, &
imperium eius esse prorsus spiritua-
le ac diuinum, quandoquidem ni-
hil eorum haberet, quæ filij Princi-
pum huius sæculi, in natiuitatibus
suis habere consueuerunt: nō opes,
non voluptates, non ornatum, non
magnifica & superba palatia, quæ
omnia mundi huius Principes co-
mitari solent.

b 6

Idem

Idem Dominus sapienter ac pio voluit in tenera ætate sua persecutionem pati, & in exilium ire, simul cum Beatiff. Genitrice sua & S. Iosepho, eximie sanctitatis hominibus, ut manifestè declararet, ad hoc ut gratia conseruetur, & in cordibus nostris augmentum capiat, optimum esse, è patria egredi, notorū & amicorum societates ac familiaritatem relinquere, ne Herodes tyrannus puerum IESVM, qui eundē cum gratia locum inhabitat, in animabus nostris enecet.

Ut prætereà instrueremur, impiorum persecutiones eos ferè, qui secundum Apostolum, piè in Christo viuere volūt, comitari. Quare summæ coelorum Reginae & S. Iosepho nulla fuit irrogata iniuria, sed potius singularis exhibita gratia, quia oblata fuit illis occasio maiorem in coelis gloriæ gradum promerendis nullum enim pedis vestigiū in hoc itinere posuerunt, quod in libro vitæ, ut abundanter & copiosè aliquādo remuneretur, descriptum nō sit.

Dum

DIEI MERCVRII.

17

Dum namque oculis perfectæ fidei, spem gloriæ, quam lucrabantur cernerent : omnem laborem & molestiam itineris, quamuis difficillimi, suauem reputabant, & delectabilem. Eundem in nobis effectum producerēt hæ virtutes, si eo in gradu quo necesse esset à nobis possiderentur.

Quod attinet ad CHRISTI Domini silentium, tam diuturnum, Sancti Doctores aiunt, vti omnia ipsius opera & verba virtutum fuerūt materia, ita quoque silentium hoc admirandum in se continere mysterium. Vnde S. Bonaventura Doctor Seraphicus in Meditat. in vitam Christi ait : Parui forsitan æstimabis hoc Christi silentium, sed profecto non considerandum nobis est illud tanquam humile aliquid & contemptibile : Certissimum namque est, quod diuina ipsius Maiestas eo non indigerit; sed quia in omnibus actionibus nostris nulla maioris momenti virtus, nec vlla etiã difficilior, quam humilitas, quæ nos ad voluntarium

b 7 nostra

nostri ipsorum contemptum disposuit, reperitur: idcirco celestis Doctor & magister, ut nobis virtutem hanc in semetipso demonstraret, voluit magnam ætatis suæ partem, ab anno videlicet duodecimo; vsque ad tricesimum in silentio trāfigere, nec quicquam agere vel dicere per quod in magna hominum reputatione atque existimatione posset haberi, vti postea fecit.

Ita Maiestas eum etiam tacendo, de rebus eximijs nos instruxit, demonstrauit enim non paruipendendam esse humilitatem, quæ est inestimabilis pretij margarita, quam deuota anima totis viribus eniti debet, ut conquirat.

Eam verò eximiam virtutem, pro cuius amore Redemptor noster tot annis silentium tenuit, & contemptus vixit, ut adipiscatur, (iuxta sanctorum qui eam maximè coluerunt, & exercitarunt, doctrinam) quinque veluti instrumentis, quæ Sanctus Bernardus hoc pacto enumerat, videtur.

Primo

Primum est: humilia opera diligere, illa summo studio quarere, atque in illis iuuentis summa cum diligentia se exercere. Sint autem opera hæc talis naturæ & conditionis, vt superbus ea sine confusione sui ac verecundia tractare nequeat.

Secundum. Subiectioni assuescere, ac semper aliquem secum habere, cuius personam reueratur ac timeat, vt sic voluntatem suam frangere alterique submittere consuecat.

Tertium. Hominem inquirere, qui in omni virtute ac religione sit perfectissimus, in quo, veluti in speculo, gratias & virtutes quæ sibi desunt, possit intueri obliuiscendo vitiorum præteritorum, atq; omnium mundi vanitatum, & thesauros spirituales nunquam deficientes insestando & amplectendo.

Quartum. Assiduè recordari propriæ conditionis & fragilitatis, & in omnibus arrogantia motionibus, exemplo istorum sacrae Scripturæ verborum reminisci:

Vnde

Vnde superbis terra & cinis

Quintum. Inuisibilem DEI altissimi prouidentiam considerare. Quemadmodum enim is qui de peccatis suis confessus est, si alius aliquis præter confessarium, ea forsitan audierit, confunditur & erubescit, quod peccata sua alteri quàm confessario & patri suo spirituali pateant. Ita qui considerat Deum esse eorum inspectorem, nec ullam omninò cogitationem illum latere posse, confunditur, verecundatur & pudore suffunditur, si peruersam & arrogantem aliquem admiserit cogitationem. Atque hanc ob causam non modo contra aliqua speciatim, sed cõtra omnia vitia generatim, optimum est remediũ, in omnibus actionibus & motionibus sæper præ oculis habere Deum. Ceterum enim est quod ipse diuinos oculos suos in centrum cordis nostri ita intetè defigat, quasi nulli alteri rei intenderet, quam vt videat, quid agamus, & quomodo in omnibus cogitationibus & actionibus nos geramus.

Cum

Cum ergo hæc ita se habeant, sedemur totis viribus eximiam 'humilitatis virtutem', quadoquidem sine illa nec in cęlesti doctrina proficere, nec aliquam virtutem acquirere possumus. Vt enim Sanctus Bernardus affirmat, humilitas omnibus virtutibus ita est necessaria, vt sine illa non videantur esse virtutes, sed vitia. Nam si charitatē aut aliam aliquam virtutem à Deo impetrare cupimus, necesse est, vt prius eam per humilitatem mereamur: DEVS enim gratiam suam humilibus largitur: & dona collata nullibi melius quàm apud humiles conseruantur; Spiritus sanctus etiam Esaia affirmante, requiescit tantummodo super quietum, & humilem & tremmentem sermones Dei. Nam quemadmodum cinis ignem & carbones per noctem cōseruat ne extinguantur, ita humilitas S. Bonauentura teste, lumen diuinę gratię, cęterarumque virtutum, conseruat. Humilitas denique, virtutes quas custodit, perfectas reddit: quia secundum Apo-

Apo-

Apostolum, & S. Bernardi eadem
verba declaratis expositionem, *vir-
tus in infirmitate*, id est, in debilitate
& humilitate quam quis in semeti-
pso agnoscit, perficitur.

MEDITATIO

diei Iouis.

I. **H**AC die Considerabis quo-
modo misericordissimus
Redemptor & liberator no-
ster, tempus aduenisse intelligens,
quo caliginosam mundi huius obscu-
ritatem illuminaret, quod sacro ore
suo docturus erat, primum in se per
exemplum demonstrare voluit. Nam
vti S. Lucas Euangelista ait. *cœpit IE-
SVS facere & docere.* Et quia humi-
litas est firmissimum fundamētum,
super quo virtutum & Evangelicæ
doctrinæ ædificium fundatum est, eā
in primis exemplo suo illustrādam
& muniendam suscepit. Id autem vt
perficeret, Baptismate à S. Ioanne
Baptista, qui longè ipso tum perso-
næ dignitate, tum officio erat in-
ferior,